

DE STICHTERS VAN DE KONINKLIJKE JACHTCLUB OOSTENDE

door **Robert OUVRY**

Pierre TRATSAERT

Toen iedereen sprak over de nederlaag van Napoleon in Rusland en over de terugkeer van enkele overlevenden in onze Oostendse vesting, trok Petrus Cornelius TRATSAERT naar de "Mairie" om te melden dat zijn echtgenote Victoria, Coleta DE LANGHE moeder was geworden van een zoon op 15 juli 1813, die Petrus Jacobus zou genoemd worden.

Op 01 oktober 1826 overleed vader Petrus Cornelius op 40-jarige leeftijd en liet zijn weduwe achter met drie kinderen.

Petrus Jacobus, die wij verder Pierre zullen noemen, kwam zich aanmelden bij de Koninklijke Marine op 1 november 1834 en daar hij zijn humaniora achter de rug had, kreeg hij meteen de graad van adelborst 2de klasse.

Een zeer vooruitziend gedacht van onze jonge staat was de aankoop van een schoolschip. Zoals gewoonlijk was er geen geld voor het Zeewezen en werd er uitgekeken naar het charteren van de driemaster "Clothilde", 380 ton, gewapend met 24 vuurmonden van 30 en toebehorend aan reder SPILLIAERT uit Antwerpen.

Er waren 22 officieren aan boord waaronder de adelborsten TRATSAERT, ROOSE, DUFOUR, GÉRARD, die later allen een functie kregen in het bestuur van de Jachtclub. De "Clothilde" ondernam een lange reis langs de Afrikaanse kust van 11 juni tot 04 oktober 1837.

Op 1 januari 1839 werd TRATSAERT bevorderd tot adelborst 1e klasse en bracht zijn zeemanskoffer aan boord van de "Louise-Marie" op 30 juni 1841, voor de verkenning van de baai van Santo Thomas in Guatemala. Onze regering koesterde de hoop aldaar een handelsfactorij te stichten.

Na deze reis vaarde TRATSAERT op kanonneerboot nr. 1 en op de kotter belast met toezicht en hulp aan onze vissers in het hoge noorden.

Zijn eerste reis naar het Verre Oosten, aan boord van de "Macassar" verliep van 1 september 1843 tot 22 november 1844, onder het bevel van commandant VAN DEN BROECKE.

Op 18 juli 1845 werd TRATSAERT bevorderd tot luitenant ter zee 2de klasse en stapte aan boord van het volschip "Ambiorix". Hij zette opnieuw koers naar India, Indonesië en China, onder het bevel van commandant ROOSE. Hij kwam terug in Antwerpen op 23 juli 1847.

Zijn derde reis naar India gebeurde aan boord van "De Schelde", onder bevel van commandant CLAEYS en dit tot 10 september 1848. Hij muteerde naar de "Louise-Marie" voor een kruistocht op de Afrikaanse kust en nam deel aan de beruchte veldslag van Déboquez op de Rio-Nunez. Hij kwam terug in Antwerpen op 17 juni 1849.

Ondanks de talrijke interventies in de Kamer van onze burgemeester Jean Ignace VAN ISEGHEM en enkele andere volksvertegenwoordigers, werd de beurs van onze Koninklijke Marine toegesnoerd. Officieren, kwartiermeesters en matrozen stapten over naar de lijn Oostende-Dover, die pas in 1846 gesticht was. Zij die meer op avontuur uit waren monsterden aan bij de koopvaardij en een zestal officieren kregen een voordelig aanbod van dokter DRAKENFELDS om een Duitse

oorlogsvloot te gaan stichten. Dokter DRAKENFELDS was in België de vertegenwoordiger van de Germaanse Confederatie. In tegenstelling met onze regering waren onze oosterburen er zich van bewust dat een oorlogsvloot de beste vertegenwoordiger is van een land, voor het stichten van handelsfactorijen, koloniën en het beschermen van de handelsvloot.

Pierre TRATSAERT, A. TACK, E. POUGIN, F. SMITS en de gebroeders DUCOLOMBIER werden op non-activiteit gesteld en kregen toelating om dienst te nemen bij de Keizerlijke Duitse Marine op 23 oktober 1849 (2).

TRATSAERT kreeg de graad van luitenant ter zee 1^e klasse en nam het bevel van een korvet op de Elbe. Daarna stapte hij over op het fregat "Deutschland" onder andere belast met de directie van de cadettenschool (3)

DUCOLOMBIER kreeg het bevel van het stoomfregat "Barbarossa" en vervolgens van het korvet "Lübeck".

In 1852 verenigde keizer Wilhelm Duitsland en daar hun Duitse oorlogsvloot goed op gang was, kregen onze Belgische stichters een gouden handdruk en kwamen terug naar huis.

Wat viel er verder nog te doen voor Pierre TRATSAERT dan in zijn geboortestad zijn oude makers te gaan opzoeken in het lokaal van de "Cercle Littéraire" waar de goede momenten van Surabaya en Rio Nunez nogmaals op tafel kwamen. Enkele maanden later, op 06 augustus 1853 werd in hetzelfde lokaal een vernieuwde "Yacht Club d'Ostende" gesticht ter vervanging van de "Cercle des Régates" die zijn vleugels wat liet hangen. Bij die stichting waren de oude zeebonken, ROOSE, VAN DEN BROECKE, VAN DYCK en HOED. TRATSAERT werd er dadelijk ere-lid benoemd (4).

In de burgerij werd TRATSAERT benoemd tot jurylid voor de examens van de Zeevaartschool, lid van de commissie van de gemeentelijke oudemannenhuizen, en op 29 oktober 1878 verkozen tot gemeenteraadslid met 528 voorkeurstemmen (3).

Pierre TRATSAERT is overleden op 17 april 1881 in het bijzijn van zijn broer August en zijn zusters Jeannette en Marie (1). Hij had de tijd niet gevonden om in het huwelijk te treden.

Verwijzingen.

- (1) Vlaamse Vereniging voor Familiekunde, Oostende.
- (2) "Histoire de notre Marine Royal" van Louis LECONTE (deze geeft, verkeerdelijk, de geboortedatum van Pierre TRATSAERT op als zijnde 6 december 1813).
- (3) "Echo d'Ostende" van 20 oktober 1878 en 24 januari 1881.
- (4) Persuittreksel, zonder datum, uit het museum Het Steen te Antwerpen.